

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. ožujka 2015. uputio Fővárosi Ítéltábla (Mađarska) –
Gazdasági Versenyhivatal protiv Siemens Aktiengesellschaft Österreich**

(Predmet C-102/15)

(2015/C 171/22)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Ítéltábla

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Gazdasági Versenyhivatal

Tuženik: Siemens Aktiengesellschaft Österreich

Prethodno pitanje

Smatra li se tužbom „u stvarima koje se odnose na kvazidelikte“, u skladu s člankom 5. stavkom 3. Uredbe Vijeća (EZ) n° 44/2001 ⁽¹⁾ od 22. prosinca 2000., zahtjev koji proizlazi iz povrata novčane kazne izrečene u postupku za zaštitu tržišnog natjecanja, koju je platila stranka sa sjedištem u drugoj državi članici, nakon čega joj je odobren povrat kasnije proglašen neosnovanim, koji je tijelo nadležno za zaštitu tržišnog natjecanja podnijelo protiv spomenute stranke radi vraćanja kamata koje joj je ono bilo platilo u skladu s propisima o povratu?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2001, L 12, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. ožujka 2015. uputio Cour d'appel de Pau (Francuska) –
Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace), Phyteron 2000
SAS, Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL
protiv GAEC Reconnu La Vinardière, Ministère public**

(Predmet C-114/15)

(2015/C 171/23)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Pau

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'AgroChimie Européenne (Audace), Phyteron 2000 SAS, Association des éleveurs solidaires, Cruzalebes EARL, Des deux rivières EARL, Mounacq EARL

Tuženici: GAEC Reconnu La Vinardière, Ministère public

Prethodna pitanja

1. Je li nacionalni propis, koji mogućnost paralelnog uvoza veterinarsko-medicinskih proizvoda ograničava isključivo na distributere na veliko koji imaju odobrenje predviđeno člankom 65. Direktive 2001/82/EZ ⁽¹⁾ i tako iz nje isključuje distributere na malo i uzgajivače, u skladu s člancima 34. do 36. UFEU-a?

2. Podrazumijevaju li odredbe članka 65. Direktive 2001/82/EZ i članka 16. Direktive o uslugama 2006/123/EZ ⁽²⁾ da država članica ima pravo ne priznati odobrenja za distribuciju na veliko veterinarsko-medicinskih proizvoda koja svojim državljanima izdaju nadležna tijela drugih država članica i zahtijevati da oni osim toga posjeduju odobrenje za distribuciju na veliko koje su izdala njezina nacionalna nadležna tijela kako bi imali pravo zatražiti i koristiti odobrenje za paralelni uvoz veterinarsko-medicinskih proizvoda u toj državi članici?
3. Je li nacionalni propis, koji paralelne uvoznike veterinarsko-medicinskih proizvoda izjednačava s imateljima odobrenja za korištenje, što se ne zahtjeva izmijenjenom Direktivom 2001/82/EZ o zakoniku Zajednice o veterinarsko-medicinskim proizvodima, i koji im, posljedično, nameće obvezu da na području predmetne države članice imaju poslovni nastan i da ispune sve uvjete farmakovigilancije predviđene člancima 72. do 79. navedene direktive, u skladu s člancima 34., 36. i 56. UFEU-a i člankom 16. Direktive o uslugama 2006/123/EZ?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/82/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o veterinarsko-medicinskim proizvodima (SL L 311, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 30., str. 76.)

⁽²⁾ Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. ožujka 2015. uputio Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ujedinjena kraljevina) – Secretary of State for the Home Department protiv NA

(Predmet C-115/15)

(2015/C 171/24)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Secretary of State for the Home Department

Tuženik: NA

Prethodna pitanja

1. Treba li državljanin treće zemlje koji je bivši bračni drug građanina Unije za potrebe zadržavanja prava boravka na temelju članka 13. stavka 2. Direktive 2004/38/EZ ⁽¹⁾ biti sposoban dokazati da je njegov bivši bračni drug u trenutku njihovog razvoda ostvarivao prava iz Ugovora u državi članici domaćinu?
2. Ima li građanin Unije na temelju prava Unije pravo boravka u državi članici domaćinu na temelju članaka 20. i 21. UFEU-a ako je jedina država Unije u kojoj građanin ima pravo boravka država članica njegovog državljanstva, ali je nadležni sud utvrdio da bi udaljavanje građanina iz države članice domaćina u državu članicu njegovog državljanstva povrijedilo prava koja on ima na temelju članka 8. EKLP-a ili članka 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima?
3. Ako je građanin Unije o kojem je riječ u drugom pitanju dijete, ima li roditelj koji sam skrbi o djetetu izvedeno pravo boravka u državi članici domaćinu ako bi dijete trebalo slijediti roditelja prilikom njegovog udaljevanja iz države članice domaćina?